

**Pomoc publiczna i pomoc
de minimis
w ramach Europejskiego
Funduszu Społecznego
w projektach
współfinansowanych z
Regionalnego Programu
Województwa Śląskiego
na lata 2014-2020**

szkolenie

Urząd Marszałkowski
Województwa Śląskiego /
Wydział Rozwoju Regionalnego /
Sierpień 2018 r.

POJĘCIE POMOCY PAŃSTWA (POMOCY PUBLICZNEJ)

Za pomoc państwa (pomoc publiczną) uznaje się wszelką pomoc udzieloną przez państwo członkowskie, która zakłóca lub może zakłócić konkurencję poprzez dawanie przewagi niektórym przedsiębiorstwom, a tym samym wywiera niekorzystny wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Co do zasady jest ona zakazana, tak by zapewnić prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Pomoc do pewnej wysokości, w niektórych sektorach i na niektórych obszarach geograficznych bądź w wyjątkowych okolicznościach może być jednak zgodna z rynkiem wewnętrznym.

TEST POMOCY PUBLICZNEJ

- Pomoc **jest przyznawana przez państwo lub z zasobów państwowych**. Zasoby państwowe to zasoby zapewnione przez organ państwa członkowskiego bądź podmiot będący własnością lub kontrolowany przez państwo.
- Pomoc jest przyznawana **przedsiębiorstwom**. Przedsiębiorstwem jest każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą niezależnie od jego formy prawnej i sposobu finansowania. Działalność gospodarcza polega na oferowaniu towarów lub usług na rynku.
- Pomoc przynosi **korzyść**. Korzyść oznacza każdą korzyść gospodarczą, której dane przedsiębiorstwo nie mogłoby uzyskać w normalnych warunkach rynkowych.
- Przyznana korzyść ma **charakter selektywny**. Za selektywny uważa się każdy środek pomocy, który nie jest dostępny na tych samych warunkach dla wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność na terenie danego państwa członkowskiego.
- Pomoc **zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem**. Do zakłócenia konkurencji dochodzi w sytuacji, gdy beneficjent pomocy prowadzi działalność w sektorze, w którym istnieje lub mogłaby istnieć konkurencja.
- Pomoc **wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi**. Jeśli środek zakłóca konkurencję lub grozi jej zakłóceniem, przyjmuje się, że może potencjalnie wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi, pod warunkiem że wpływ na inne państwa członkowskie jest większy niż marginalny.

PRZEPISY W OBSZARZE POMOCY PAŃSTWA

- TFUE – podstawę uregulowań dotyczących pomocy państwa stanowią artykuły 107-109 Traktatu. Traktat ma najwyższą moc prawną, a wszelkie pozostałe przepisy muszą być zgodne z jego postanowieniami. Możliwość przyjęcia rozporządzeń dotyczących pomocy państwa przewidziano w art. 108 ust. 4 i art. 109.
- Orzecznictwo – wyroki Trybunału Sprawiedliwości zawierające wykładnię postanowień Traktatu i prawa wtórnego. Wyroki są wiążące dla Komisji i państw członkowskich. Komisja musi dostosować swoje podejście do ich treści.
- Rozporządzenia – instrumenty prawa wtórnego przyjmowane przez instytucje. Mają one zasięg ogólny, wiążą w całości i są bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich od momentu wejścia w życie (bez konieczności osobnej transpozycji do prawa krajowego)¹. W obszarze pomocy państwa najważniejszym rozporządzeniem jest ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych.
- Wytyczne – instrumenty prawa miękkiego, które nie są prawnie wiążące, lecz mogą mieć skutki prawne. W przeszłości Trybunał Sprawiedliwości unieważniał decyzje Komisji, które uznał za niezgodne z prawem miękkim. W wytycznych określone są kryteria, względem których Komisja ocenia zgłoszone środki pomocy pod kątem ich zgodności z rynkiem wewnętrznym. Jeśli Komisja uzna, że środki te nie spełniają kryteriów przewidzianych w wytycznych, może uznać je za niezgodne z rynkiem wewnętrznym. Wytyczne istnieją na poziomie horyzontalnym (np. wytyczne w obszarze badań, rozwoju i innowacji) i sektorowym (np. wytyczne dotyczące portów lotniczych i linii lotniczych).
- Siatki analityczne – dokumenty zawierające wytyczne, opracowane, by pomóc państwom członkowskim w ocenie, czy pomoc przyznana na projekty infrastrukturalne powinna zostać zgłoszona Komisji.

KRYTERIUM PRZEDSIĘBIORCY

Jedynym istotnym pod tym względem kryterium jest fakt, czy podmiot ten prowadzi działalność gospodarczą.

Wszelka działalność polegająca na oferowaniu towarów i usług na danym rynku jest działalnością gospodarczą (np. orzeczenia ETS z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96 Komisja przeciwko Włochom lub w sprawach C-180/98–184/98 Pavlov).

Status podmiotu określony na podstawie prawa krajowego nie jest decydujący.

Podmiot zaklasyfikowany zgodnie z prawem krajowym jako stowarzyszenie może zostać uznany za przedsiębiorstwo. Ta sama zasada ma zastosowanie do podmiotu, który formalnie jest częścią administracji publicznej.

O stosowaniu zasad pomocy państwa nie decyduje to, czy dany podmiot utworzono w celu generowania zysków. Z orzecznictwa wynika, że podmioty nienastawione na zysk mogą także oferować na rynku towary i usługi.

KRYTERIUM PRZEDSIĘBIORCY

Klasyfikacja podmiotu jako przedsiębiorstwa zawsze odnosi się do konkretnej działalności. Podmiot, który prowadzi zarówno działalność gospodarczą, jak i niegospodarczą, uznaje się za przedsiębiorstwo jedynie w odniesieniu do działalności gospodarczej.

Działalność wykonywana nieodpłatnie może być działalnością gospodarczą, jeżeli istnieje przedsiębiorca, który byłby zainteresowany wykonywaniem jej odpłatnie (Sprawa T-461/13 Hiszpania vs. Komisja).

Przedsiębiorcą może być np.: podmiot nienastawiony na zysk (w tym podmiot non-for-profit oraz non-profit) oferujący na rynku towary i usługi (Sprawa C-244/94 FFSA i in.), podmiot, który jest częścią administracji państwowej i nie ma wyodrębnionej od niej osobowości prawnej (Sprawa 118/85 Komisja vs. Włochy), jednostka samorządu terytorialnego, fundacja, prosument, wspólnota mieszkaniowa, publiczne i niepubliczne uczelnie wyższe, stowarzyszenia, kościoły (parafie), związki wyznaniowe.

MIESZANE WYKORZYSTANIE OBIEKTU

Jeżeli infrastruktura jest użytkowana zarówno do działalności gospodarczej, jak i niegospodarczej, finansowanie publiczne będzie podlegało zasadom pomocy publicznej wyłącznie w zakresie, w jakim będzie obejmowało koszty związane z działalnością gospodarczą.

Jeżeli możliwe jest oddzielenie kosztów i przychodów związanych z działalnością gospodarczą i niegospodarczą, zasady pomocy publicznej mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do przyznanego wsparcia ze strony państwa w kwocie przewyższającej koszty prowadzenia działalności niegospodarczej.

Koszty i dochody z każdego rodzaju działalności należy rozliczać osobno, konsekwentnie stosując obiektywnie uzasadnione zasady rachunku kosztów.

MIESZANE WYKORZYSTANIE OBIEKTU

W przypadkach wykorzystywania infrastruktury do celów tak komercyjnych, jak i niekomercyjnych, gdy jest ona wykorzystywana prawie wyłącznie do celów prowadzenia działalności niegospodarczej, finansowanie infrastruktury może w całości wychodzić poza zakres zasad pomocy państwa, pod warunkiem że użytkowanie infrastruktury do celów gospodarczych zachowa charakter czysto pomocniczy, tj. działalności, która jest bezpośrednio powiązana z eksploatacją infrastruktury, konieczna do eksploatacji infrastruktury lub nieodłącznie związana z podstawowym wykorzystaniem o charakterze niegospodarczym.

Zasadniczo nakłady na taką działalność pomocniczą (np. materiał, sprzęt, praca, kapitał) są takie same, jak na podstawową działalność o charakterze niegospodarczym.

Jeżeli chodzi o potencjał infrastruktury, zakres działalności gospodarczej o charakterze pomocniczym musi pozostać ograniczony (do 20% całkowitych rocznych zasobów infrastruktury).

Zawiadomienie Komisji w sprawie pojęcia pomocy państwa.

MIESZANE WYKORZYSTANIE OBIEKTU

Brak jest jednej metodologii obliczania parametru „20% całkowitych rocznych zasobów danego podmiotu”.

Nie należy korzystać z podejścia dochodowego.

Można wykorzystać np.: kryteria:

- czasu pracy,
- powierzchni,
- zdolności produkcyjnych.

Działalność pomocnicza to działalność nie tylko ograniczona do 20% rocznych zasobów, lecz także bezpośrednio związana z funkcjonowaniem danej instytucji i konieczna do jej funkcjonowania lub nieodłącznie związana z jej główną działalnością niegospodarczą.

Wg opinii Rzecznika Generalnego Juliane Kokott wyrażonej w odniesieniu do sprawy C-74/16 Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania przeciwko Ayuntamiento de Getafe: należy przyjąć, że w zwykłym wypadku działalność gospodarcza może zostać uznana za całkowicie drugorzędną w porównaniu z działalnością niegospodarczą, jeżeli jej rozmiar wynosi mniej niż 10% omawianej działalności danej jednostki (opinia z dnia 16 lutego 2017 r.).

KRYTERIUM ZASOBÓW PAŃSTWA

Zgodnie z Traktatem zasady pomocy państwa mają zastosowanie wyłącznie do pomocy przyznawanej przez państwa członkowskie podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą.

Oznacza to, że zasadom tym nie podlega pomoc udzielona bezpośrednio przez Komisję bądź inny organ UE, taki jak Europejski Bank Inwestycyjny.

Z kolei finansowanie unijne za pośrednictwem polityki spójności objęte jest zasadami pomocy państwa, ponieważ środkami tymi zarządzają państwa członkowskie.

KRYTERIUM ZAKŁÓCENIA KONKURENCJI

Przesłanka może być spełniona tylko jeżeli istnieje rynek.

W przypadku monopolu (naturalnego lub prawnego) przesłanka nie będzie spełniona.

Zakłócenie konkurencji dotyczy zarówno aktualnie istniejącej konkurencji, jak i zakłóceń w zakresie konkurencji potencjalnej – skutkujących istotnymi trudnościami w wejściu na rynek dla przedsiębiorstw, które dopiero zechcą w nim uczestniczyć.

Groźba zakłócenia konkurencji to potencjalna możliwość wystąpienia zmiany warunków konkurowania na rynku – samo wzmocnienie pozycji konkurencyjnej przedsiębiorstwa poprzez dostarczanie mu korzyści gospodarczych, których nie uzyskałoby przy zwykłym toku prowadzenia działalności, wskazuje na możliwe zakłócenie konkurencji.

Nie podlega ocenie w przypadku pomocy de minimis.

KRYTERIUM WPLÝWU NA WYMIANĘ

Przesłanka jest spełniona jeżeli beneficjent prowadzi działalność na rynku otwartym na wewnątrzspółnotową wymianę handlową.

Pojęcie wymiany handlowej obejmuje nie tylko przepływ towarów, ale również przepływ usług

Przykładowe orzeczenia Trybunału oraz decyzje Komisji:

- Orzeczenie ETS w sprawie C-280/00 Altmark Trans GmbH,
- Decyzja KE N 258/2000 – Niemcy z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie Parku Wodnego w Dorsten,
- Decyzja KE NN50/2007 – Austria – Indemnity scheme for federal museums,
- Decyzja KE N 497/2006 – Czechy - Přerov Municipal Hall (Přerov Městský Dům).

Nie podlega ocenie w przypadku pomocy de minimis.

KRYTERIUM WPŁYWU NA WYMIANĘ

- Zgodnie z nową linią oceny wpływ środka pomocowego na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE nie może być domniemywany lub tylko hipotetyczny.
- Musi zostać wykazane, w oparciu o dające się przewidzieć skutki danego środka pomocowego, dlaczego zakłóca on lub grozi zakłóceniem konkurencji i może wpływać na wymianę handlową.
- A zatem, jeśli nie ma takich dających się rozsądnie przewidzieć skutków, dany środek nie stanowi pomocy państwa.
- Analiza polega na ocenie:
 - czy beneficjent prowadzi działalność na ograniczonym terytorium państwa członkowskiego,
 - czy przyciąga zagranicznych kontrahentów, wreszcie
 - czy środek będzie miał większy niż marginalny wpływ na inwestycje zagraniczne bądź podejmowanie działalności gospodarczej na danym terenie przez zagranicznych przedsiębiorców.
- Jednakże nadal wykluczenie pomocy państwa przez to, że wsparcie nie wpływa na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi jest wyjątkiem.

KRYTERIUM WPŁYWU NA WYMIANĘ

- Komunikat Komisji w sprawie uproszczonej procedury rozpatrywania niektórych rodzajów pomocy publicznej wskazuje, że określone instrumenty, które wspierają rozwój lokalnej infrastruktury mogą nie stanowić pomocy państwa ze względu na brak wpływu na wymianę handlową, przy założeniu, że:
 - pomoc nie prowadzi do przyciągnięcia inwestycji do danego regionu, oraz
 - towary/usługi świadczone przez beneficjenta mają charakter lokalny lub ich atrakcyjność jest ograniczona do określonego obszaru, oraz
 - wpływ na konsumentów z sąsiednich państw członkowskich jest marginalny, oraz
 - udział rynkowy beneficjenta jest minimalny, bez względu na zastosowaną definicję rynku właściwego oraz że beneficjent nie należy do większej grupy przedsiębiorstw.

KRYTERIUM WPLÝWU NA WYMIANĘ

- Przykładowe czynniki brane pod uwagę przy ocenie lokalnego charakteru infrastruktury:
 - geograficzny „obszar ciężenia” danej infrastruktury, tzn. z jakiego obszaru przyciąga użytkowników;
 - preferencje potencjalnych użytkowników: czy są gotowi podróżować dalej, by skorzystać z danej infrastruktury?
 - czy infrastruktura oferuje zakres usług, który jest więcej niż „nieznaczny” w porównaniu do skali usług oferowanych na rynku?
 - wielkość beneficjenta (jego roczne obroty itp.).
- Wiele zależy od charakteru danego rynku.
- Przykładowo Komisja w jednej z decyzji związanej z pomocą państwa uznała, że fakt, iż dana przystań oferuje jedynie 0,03% miejsc postojowych w danym kraju oraz 0,006% w skali UE oznacza, że oferuje usługi o wyłącznie lokalnym charakterze.

OGÓLNE ROZPORZĄDZENIE W SPRAWIE WYŁĄCZEŃ BLOKOWYCH (GBER)

- Komisja przyjęła rozporządzenie, w myśl którego pewne kategorie pomocy, które uznano za prawdopodobnie zgodne z rynkiem wewnętrznym, nie podlegają wymogowi zgłoszenia, jeśli spełnione zostały wszystkie warunki, chyba że kwota pomocy przewyższa określone progi.
- Jest to ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych. Do kategorii tych należy na przykład pomoc państwa na rzecz kultury i ochrony środowiska.
- Umożliwia ono państwom członkowskim wdrażanie wielu środków pomocy bez konieczności przechodzenia przez procedury notyfikacji lub ocenę zgodności przeprowadzaną przez Komisję. W rozporządzeniu zawarto szereg postanowień ogólnych, jak również postanowienia mające zastosowanie do poszczególnych kategorii pomocy. Pomoc wchodząca w zakres tego rozporządzenia i spełniająca przewidziane w nim wymogi jest automatycznie uznawana za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Mimo to w przypadku dużych środków pomocy (o wielkości przekraczającej progi powodujące obowiązek zgłoszenia) notyfikacja jest wymagana z uwagi na potencjalny wpływ tych środków na konkurencję.

POMOC DE MINIMIS

- Komisja ustaliła, że pomoc do wysokości 200 000 euro przyznana jednemu beneficjentowi w okresie trzech lat nie zakłóca konkurencji ani nie wywiera niekorzystnego wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
- Tego rodzaju pomoc określana jest mianem pomocy de minimis, a ponieważ nie zakłóca ona konkurencji, nie grozi jej zakłóceniem ani nie wpływa negatywnie na wymianę handlową między państwami członkowskimi, nie jest klasyfikowana jako pomoc państwa i nie musi być zgłaszana DG COMP.
- W przypadku usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym odnośny pułap jest wyższy i wynosi 500 000 euro.

POMOC PUBLICZNA A POMOC DE MINIMIS

- Podstawowe różnice:
 - przeznaczenie pomocy,
 - katalog kosztów kwalifikowanych,
 - poziom dofinansowania,
 - wysokość wkładu prywatnego,
 - limity udzielanej pomocy,
 - występowanie efektu zachęty,
 - podstawa prawna udzielania pomocy.

WSPÓLNOTOWE PODSTAWY PRAWNE

- Pomoc de minimis:
 - Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis.
 - Rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym.
 - Rozporządzenie Komisji (UE) 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym.
 - Rozporządzenie Komisji (UE) 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury.

LIMIT POMOCY DE MINIMIS

- Globalna wartość pomocy de minimis uzyskanej przez beneficjenta pomocy nie może przekroczyć wysokości:
 - 200 tys. euro, lub
 - 100 tys. euro – w przypadku beneficjenta pomocy prowadzącego działalność w sektorze transportu drogowego, w okresie bieżącego roku kalendarzowego oraz dwóch lat go poprzedzających.
- W przypadku beneficjentów pomocy de minimis, u których rok obrachunkowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, pod uwagę należy wziąć lata obrachunkowe.

FORMALNOŚCI DLA POMOCY DE MINIMIS

- Złożenie przez beneficjenta pomocy Formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis – Załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów dnia 24 października 2014 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis.
- Złożenie przez beneficjenta pomocy Oświadczenia o wysokości uzyskanej pomocy de minimis lub o nieuzyskaniu pomocy de minimis.
- Wystawienie beneficjentowi pomocy Zaświadczenia o udzielonej pomocy de minimis – zaświadczenia wydawane są w dniu udzielenia pomocy (gdy pomoc jest przyznawana na podstawie umowy/decyzji, to wraz z tą umową/decyzją w dniu jej wydania).

POJEDYNCZY ORGANIZM GOSPODARCZY

- Jedna jednostka gospodarcza posiada w drugiej jednostce gospodarczej większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków.
- Jedna jednostka gospodarcza ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innej jednostki gospodarczej.
- Jedna jednostka gospodarcza ma prawo wywierać dominujący wpływ na inną jednostkę gospodarczą zgodnie z umową zawartą z tą jednostką lub postanowieniami w jej akcie założycielskim lub umowie spółki.

POJEDYNCZY ORGANIZM GOSPODARCZY

- Jedna jednostka gospodarcza, która jest akcjonariuszem lub wspólnikiem w innej jednostce gospodarczej lub jej członkiem, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub członkami tej jednostki, większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków tej jednostki.
- Jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków, o których mowa w pkt. 1-4, za pośrednictwem jednej innej jednostki gospodarczej lub kilku innych jednostek gospodarczych również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.

TRANSFEROWANIE POMOCY DE MINIMIS

- KE przyznaje, że w przypadku organizacji imprez promocyjnych trudno jest z góry przewidzieć ilu uczestników weźmie w nich udział, ponieważ faktyczna frekwencja jest z reguły niższa niż liczba zapisanych na takie wydarzenia osób.
- Jeżeli nie ma możliwości ustalenia jasnej i przejrzystej metodologii w celu obliczenia ex ante wartości pomocy, która ma zostać przeniesiona na beneficjentów końcowych, taka pomoc nie może zostać uznana za pomoc przejrzystą.
- Wówczas jako beneficjenta końcowego pomocy należy traktować organizatora imprezy.
- Gdy pośrednik jest w stanie obliczyć korzyść, jaka zostanie przeniesiona na beneficjentów końcowych, ma on obowiązek poinformować ich, że przez swoje uczestnictwo w imprezie promocyjnej skorzystają z pomocy de minimis, której wartość należy uwzględnić przy obliczaniu trzyletniego pułapu pomocy de minimis.
- Wartość pomocy ustala się w wysokości rzeczywistej, a nie na podstawie uśrednionej reguły, oraz ex ante, żeby spełnić regułę przejrzystości pomocy.

WSPÓLNOTOWE PODSTAWY PRAWNE UDZIELANIA POMOCY W KONTEKŚCIE EFS

- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.
 - SEKCJA 2 – Pomoc na usługi doradcze na rzecz MŚP.
 - SEKCJA 5 – Pomoc szkoleniowa.
 - SEKCJA 6 – Pomoc przeznaczona na pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji oraz pracowników niepełnosprawnych.
- Rozporządzenie Komisji (UE) NR 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis.

POLSKIE PODSTAWY PRAWNE UDZIELANIA POMOCY W KONTEKŚCIE EFS

- Projekt realizowany z wykorzystaniem pomocy publicznej lub pomocy de minimis:
 - przez Powiatowy Urząd Pracy:
 - rozporządzenie MPiPS z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej;
 - rozporządzenie MPiPS z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne.
 - przez innego Beneficjenta:
 - rozporządzenie MliR z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis oraz pomocy publicznej w ramach programów operacyjnych finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020.

ELEMENTY POMOCY W KONTEKŚCIE STAŻY I PRAKTYK ZAWODOWYCH

- W przypadku organizacji staży/praktyk w przedsiębiorstwach, należy zwrócić uwagę na dwa elementy:
 - uczestnik stażu nie jest pracownikiem (w rozumieniu kodeksu pracy) przedsiębiorstwa, w którym odbywa staż/praktykę, oraz
 - przedsiębiorca nie otrzymuje bezpośrednio żadnych środków finansowych przeznaczonych na organizację stażu/praktyki.
- Po spełnieniu obu warunków realizacja staży/praktyk u przedsiębiorców nie będzie wiązała się z występowaniem pomocy publicznej/de minimis.
- Przedsiębiorca przyjmując do swojego zakładu osobę stażystę/praktykanta liczy się z tym, że na etapie realizacji stażu/praktyki będzie zobowiązany do pokrycia kosztów organizacyjnych, takich jak np.
 - przygotowanie stanowiska,
 - zapewnienie wyposażenia niezbędnego do odbycia stażu/praktyki,
 - oddelegowanie pracownika do opieki nad stażystą/praktykantem.
- W takim przypadku, finansowanie kosztów osobowych stażysty/praktykanta (stypendium, badania lekarskie, szkolenie bhp) jest dla przedsiębiorcy rekompensatą z tytułu organizacji stażu/praktyki.

ELEMENTY POMOCY W KONTEKŚCIE STAŻY I PRAKTYK ZAWODOWYCH

- Jeżeli przedsiębiorca otrzymuje dofinansowanie na pokrycie części kosztów organizacji stażu/praktyki, wówczas wydatki te powinny zostać potraktowane jako objęte pomocą de minimis, np.:
 - ubranie robocze dla stażysty/praktykanta,
 - wyposażenie stanowiska dla stażysty/praktykanta,
 - zakup półfabrykatów niezbędnych do nauki zawodu.
- Tożsamy podejście należy zastosować do „wynagrodzenia zakładowych opiekunów” stażystów/praktykantów, pod warunkiem łącznego wystąpienia dwóch elementów:
 - przedsiębiorca otrzymuje z projektu dofinansowanie lub refundację części kosztów wynagrodzenia opiekunów stażystów/praktykantów, oraz
 - jeżeli mamy do czynienia z finansowaniem stałych i zwyczajowych kosztów prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę.
- KE w swojej praktyce uznaje, że jeżeli pomoc jest przeznaczona na finansowanie zwyczajnej działalności, której koszty muszą pokrywać same przedsiębiorstwa, pomoc oznacza subsydiowanie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej beneficjenta przez uwolnienie go od kosztów, które powinien pokrywać samodzielnie, np.:
 - Decyzja KE 2008/878/WE z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie pomocy państwa, którą Niemcy zamierzają przyznać firmie DHL.
 - Decyzja KE z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 23/07 (ex N 118/07) przewidzianej przez Zjednoczone Królestwo na rzecz spółki Vauxhall Motors Ltd.
 - Decyzja Komisji 2006/938/WE z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie pomocy państwa, jaką Belgia zamierza przyznać przedsiębiorstwu Ford Genk C 40/2005 (ex N 331/2005).

ELEMENTY POMOCY W KONTEKŚCIE SZKOLEŃ GRUPOWYCH I INDYWIDUALNYCH

- Niektóre ze szkoleń przynoszą bezpośrednią korzyść ich uczestnikom, a nie faworyzują przedsiębiorców – z takim przypadkiem mamy do czynienia w projektach, w których szkolenia są realizowane wyłącznie na rzecz osób poszukujących zatrudnienia.
- Tym samym są one wyłączone spod reguł pomocy publicznej/de minimis.
- Mając na uwadze szereg decyzji KE, jeżeli w realizowanym projekcie mamy do czynienia z organizowaniem szkoleń dla osób pozostających bez zatrudnienia, ale:
 - pod potrzeby konkretnego – wskazanego we wniosku o dofinansowanie – przedsiębiorstwa lub
 - pod konkretne stanowiska pracy zgłoszone przez przedsiębiorcę
 - wówczas nie można wykluczyć występowania po jego stronie korzyści ekonomicznej, co wiąże się z występowaniem pomocy publicznej lub de minimis.
- Taka sytuacja może wystąpić np. w przypadku podpisywania umów lub porozumień pomiędzy Beneficjentem a przedsiębiorcą (lub Partnerem będącym przedsiębiorcą), na mocy których zobowiąże się on do zatrudnienia uczestników szkoleń, po uprzednim zdobyciu kwalifikacji.
- Występuje ona także w odniesieniu do przygotowania zawodowego przyszłych pracowników, jeżeli niezbędnego do podjęcia nowej lub zmodyfikowanej działalności przez przedsiębiorcę.

ELEMENTY POMOCY W KONTEKŚCIE SZKOLEŃ GRUPOWYCH I INDYWIDUALNYCH

- Decyzja KE z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 23/07 (ex N 118/07) przewidzianej przez Zjednoczone Królestwo na rzecz spółki Vauxhall Motors Ltd.
- Jest to program, w ramach którego, m.in. Vauxhall organizuje 12-miesięczne kursy dla młodych studentów wyższych uczelni.
- Różne programy (na przykład inżynier ds. planowania konstrukcji nadwozia, analityk finansowy, inżynier ds. montażu całkowitego) łączą naukę z nabywaniem doświadczenia zawodowego pod nadzorem mentora.
- Żadna ze stron nie jest związana zobowiązaniami umownymi do utrzymania stosunku pracy relacji po zakończeniu szkolenia.
- W decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, KE zaakcentowała, że program dla studentów nie spełnia efektu zachęty: był przez wiele lat organizowany bez udziału pomocy państwa, co może wskazywać, że zgłoszona pomoc nie będzie koniecznym środkiem zachęcającym do przeprowadzenia tego szkolenia.
- W ostatecznej Decyzji KE uznała jednak, że brak możliwości Vauxhall w zakresie uzyskania zwrotu kosztów poniesionych na szkolenie w znacznym stopniu ogranicza zachętę do organizacji tego szkolenia finansowanego wyłącznie z własnych środków.
- W związku z tym istnieje prawdopodobieństwo, że bez udziału pomocy szkolenie zostanie zlikwidowane.
- Dofinansowanie zostało uznane kwalifikowane i objęte regułami pomocy publicznej.

ELEMENTY POMOCY W KONTEKŚCIE SZKOLEŃ GRUPOWYCH I INDYWIDUALNYCH

- Decyzja Komisji z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie pomocy państwa C 39/08 (ex N 148/08) planowanej przez Rumunię na rzecz szkoleń organizowanych przez Ford Craiova.
- Zgłoszona pomoc stanowi wsparcie dla kompleksowego 5-letniego programu szkoleniowego, który Ford zamierza zaoferować zarówno obecnym (3.900 osób), jak i przyszłym pracownikom fabryki samochodów w Krajowej (5.100).
- Szkolenia, które spółka musi zorganizować w celu spełnienia wewnętrznych standardów bezpieczeństwa spółki oraz wymogów wynikających z przepisów prawa UE i Rumunii w zakresie bezpieczeństwa, nie są uznawane za kwalifikujące się do pomocy (dotyczy to w szczególności szkoleń z zakresu bezpieczeństwa).
- W decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, KE zakwestionowała zasadność proponowanych szkoleń dla przyszłych pracowników, ponieważ Ford ma możliwość zatrudnienia nowych, wykwalifikowanych pracowników.
- Ww. wątpliwości te zostały rozwiane dzięki uwagom dotyczącym możliwości dalszego wykorzystania umiejętności nabytych w trakcie dodatkowych szkoleń ogólnych, które zaproponowano do realizacji, oraz potencjału takich szkoleń do wywierania pozytywnych skutków zewnętrznych w regionie oraz na gospodarkę i ogół społeczeństwa.
- Dofinansowanie (w części) zostało uznane kwalifikowane i objęte regułami pomocy publicznej

ELEMENTY POMOCY W KONTEKŚCIE DZIAŁALNOŚCI EDUKACYJNEJ

- Art. 165 TFUE:
 - państwa członkowskie są odpowiedzialne za treść nauczania i organizację systemów edukacyjnych.
- Orzeczenie ETS w sprawie 263/86 Humbel & Edel:
 - nauczanie w ramach krajowego systemu edukacji nie ma charakteru usługi,
 - poprzez krajowy system edukacji państwo realizuje obowiązki wobec ludności w dziedzinie kulturalnej, socjalnej i edukacyjnej,
 - system jest z zasady finansowany ze środków publicznych,
 - nie ma znaczenia fakt, że niekiedy rodzice lub uczniowie ponoszą opłaty (wpisowe), pokrywające częściowo wydatki związane z działaniem systemu. Brak pobierania opłat nie wyklucza automatycznie pomocy publicznej.

ELEMENTY POMOCY W SYSTEMIE SOLIDARNOŚCI SPOŁECZNEJ

- Jeżeli system zabezpieczenia społecznego jest oparty na zasadzie solidarności, nie wiąże się z prowadzeniem działalności gospodarczej.
- Pomocne w ustaleniu powyższego są pytania:
 - czy przystąpienie do systemu jest obowiązkowe (Sprawy C-159/91 i C-160/91 Poucet i Pistre),
 - czy system służy wyłącznie realizacji celu społecznego (Sprawa C-218/00 Cisał i INAIL),
 - czy system nie jest nastawiony na zysk (Sprawy C-264/01, C-306/01, C-354/01 i C-355/01 AOK Bundesverband),
 - czy świadczenia są niezależne od wnoszonych składek (Sprawy C-159/91 i C-160/91 Poucet i Pistre),
 - czy wypłacane świadczenia niekoniecznie są proporcjonalne do zarobków ubezpieczonego (Sprawa C-218/00 Cisał i INAIL),
 - czy system jest nadzorowany przez państwo (Sprawy C-159/91 i C-160/91 Poucet i Pistre).

SUBSYDIOWANE ZATRUDNIENIE – PODSTAWY PRAWNE

- PUP w realizowanych projektach korzystają wyłącznie z pomocy de minimis.
- PUP udzielają pomocy na podstawie aktów wykonawczych do ustawy o promocji zatrudnienia.
- Pozostali beneficjenci mogą korzystać z pomocy de minimis lub pomocy publicznej.
- Pozostali beneficjenci udzielają pomocy na podstawie rozporządzenia MiIR.
- Krajowe:
 - rozporządzenie MliR z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis oraz pomocy publicznej w ramach programów operacyjnych finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020.
- Wspólnotowe:
 - rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis,
 - rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu

SUBSYDIOWANE ZATRUDNIENIE

- Realizacja instrumentu jest możliwa z wykorzystaniem dwóch rodzajów pomocy:
- Pomoc de minimis – zgodnie z warunkami określonymi w § 10.1.3. w odniesieniu do pracowników znajdujących się w szczególnie/bardzo niekorzystnej sytuacji, pracowników niepełnosprawnych lub innych kategorii pracowników,
- Pomoc de minimis – zgodnie z warunkami określonymi w § 10.1.5. z tytułu refundacji dodatkowych kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników niepełnosprawnych,
- Pomoc publiczna – zgodnie z warunkami określonymi w § 20-26 w odniesieniu do pracowników znajdujących się w szczególnie/bardzo niekorzystnej sytuacji lub pracowników niepełnosprawnych .
- Należy podkreślić różnicę w realizacji subsydiowanego zatrudnienia w oparciu o rozporządzenie MliR w porównaniu do rozporządzenia MPiPS w sprawie organizowania prac interwencyjnych i robót publicznych oraz jednorazowej refundacji kosztów z tytułu opłaconych składek na ubezpieczenia społeczne.

DEFINICJA – PRACOWNIK W SZCZEGÓLNIE NIEKORZYSTNEJ SYTUACJI (SNS)

- Pozostaje bez stałego zatrudnienia w okresie co najmniej 6 miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia do projektu.
- Do dnia poprzedzającego przystąpienie do projektu nie ukończyła 24. roku życia.
- Do dnia poprzedzającego przystąpienie do projektu ukończyła 50. rok życia.
- Jest osobą dorosłą samotnie wychowującą co najmniej jedno dziecko lub posiadającą na utrzymaniu osobę zależną.
- Nie posiada wykształcenia średniego lub zasadniczego zawodowego.
- W okresie do dwóch lat od momentu zakończenia edukacji nie podjęła pierwszego stałego zatrudnienia.
- Pracuje w sektorze lub w zawodzie, w którym różnica w poziomie zatrudnienia kobiet i mężczyzn jest co najmniej 25% wyższa niż przeciętna różnica w poziomie zatrudnienia kobiet i mężczyzn we wszystkich sektorach gospodarki narodowej Rzeczypospolitej Polskiej oraz należy do grupy będącej w mniejszości w danym sektorze lub zawodzie.
- Jest członkiem mniejszości narodowej lub etnicznej w rozumieniu ustawy z dnia 6 stycznia 2005 r. o mniejszościach narodowych i etnicznych oraz o języku regionalnym

DEFINICJA – PRACOWNIK W BARDZO NIEKORZYSTNEJ SYTUACJI (BNS)

- Pozostaje bez stałego zatrudnienia: za wynagrodzeniem w okresie co najmniej 24 miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia do projektu.
- Pozostaje bez stałego zatrudnienia: za wynagrodzeniem w okresie co najmniej 12 miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia do projektu oraz spełnia co najmniej jeden – z wyłączeniem pierwszego – z warunków wskazanych dla pracowników w szczególnie niekorzystnej sytuacji.
- Stałe zatrudnienie to świadczenie:
 - stosunku pracy lub
 - usług na podstawie umowy agencyjnej,
 - umowy zlecenia lub
 - innej umowy o świadczenie usług,
- przez nieprzerwany okres co najmniej 6 miesięcy w co najmniej połowie wymiaru czasu pracy

DEFINICJA – PRACOWNIK NIEPEŁNOSPRAWNY (PN)

- Osoba, która posiada długotrwale naruszoną sprawność fizyczną, umysłową, intelektualną lub sensoryczną, utrudniającą jej, w połączeniu z innymi barierami, pełne i skuteczne uczestnictwo w środowisku pracy na równych zasadach z pozostałymi pracownikami.

UDZIELANIE POMOCY DE MINIMIS NA ZATRUDNIENIE

- Dofinansowanie do 100% k.k.
- Koszty kwalifikowane: wynagrodzenie brutto oraz opłacane od wynagrodzeń obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne, ponoszone w okresie:
 - 12 miesięcy – w przypadku pracownika znajdującego się w SNS,
 - 24 miesięcy – w przypadku pracownika znajdującego się w BNS,
 - odpowiadającym minimalnemu okresowi czasu wynikającemu z odrębnych przepisów lub ze zbiorowych układów pracy – w przypadku PN,
 - 6 miesięcy – w przypadku innych kategorii pracowników.

UDZIELANIE POMOCY DE MINIMIS NA ZATRUDNIENIE

- Utworzone miejsce pracy stanowi wzrost netto liczby pracowników u danego przedsiębiorcy w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy, a w przypadku gdy utworzone miejsce pracy nie stanowi wzrostu netto liczby pracowników zatrudnionych u danego przedsiębiorcy, utworzone miejsce pracy zostało zwolnione w następstwie:
 - dobrowolnego rozwiązania stosunku pracy,
 - przejścia na rentę z tytułu niezdolności do pracy,
 - przejścia na emeryturę z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego,
 - dobrowolnego zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub
 - rozwiązania stosunku pracy z powodu naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

UDZIELANIE POMOCY DE MINIMIS NA ZATRUDNIENIE

- Pracownik jest uprawniony do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres co najmniej:
 - odpowiadający minimalnemu okresowi czasu wynikającemu z odrębnych przepisów lub ze zbiorowych układów pracy – w przypadku pracownika w SNS, w BNS lub PN,
 - wskazany w umowie zawartej z pracodawcą – w przypadku innych kategorii pracowników.
- Stosunek pracy zawarty z pracownikiem może zostać rozwiązany tylko w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

UDZIELANIE POMOCY DE MINIMIS NA ZATRUDNIENIE

- Koszty kwalifikowane z tytułu refundacji dodatkowych kosztów związanych z zatrudnieniem PN:
 - koszty adaptacji pomieszczeń,
 - koszty zatrudnienia personelu za czas poświęcony wyłącznie na pomoc PN oraz szkolenie tego personelu w zakresie wspierania PN,
 - koszty adaptacji lub zakupu sprzętu lub zakupu i autoryzacji oprogramowania na użytek PN, w tym urządzeń technologii wspomagających lub przystosowanych do ich potrzeb, które wykraczają poza koszty, jakie poniósłby beneficjent w przypadku zatrudnienia pracowników, którzy nie są niepełnosprawni,
 - koszty bezpośrednio związane z transportem PN do miejsca pracy i transportem związanym z wykonywaną pracą,
 - koszty płacy za godziny spędzone przez PN na rehabilitacji.

UDZIELANIE POMOCY PUBLICZNEJ NA ZATRUDNIENIE

- Maksymalna intensywność pomocy:
 - do 50% k.k.: pracownik w SNS lub BNS) lub
 - do 75% :PN.
- Koszty kwalifikowane: wynagrodzenie brutto oraz opłacane od wynagrodzeń obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne, ponoszone w okresie:
 - do 12 miesięcy od dnia zatrudnienia pracownika w SNS,
 - do 24 miesięcy od dnia zatrudnienia pracownika w BNS,
 - zatrudniania PN.
- W przypadku gdy okres subsydiowania zatrudnienia jest krótszy niż odpowiednio 12 lub 24 miesiące, wówczas wysokość pomocy publicznej na subsydiowanie zatrudnienia zostaje proporcjonalnie pomniejszona.

UDZIELANIE POMOCY PUBLICZNEJ NA ZATRUDNIENIE

- Utworzone miejsce pracy stanowi wzrost netto liczby pracowników zatrudnionych u danego przedsiębiorcy w porównaniu ze średnią z ostatnich 12 miesięcy, a w przypadku gdy utworzone miejsce pracy nie stanowi wzrostu netto liczby pracowników zatrudnionych u danego przedsiębiorcy, utworzone miejsce pracy zostało zwolnione w następstwie:
 - dobrowolnego rozwiązania stosunku pracy,
 - przejścia na rentę z tytułu niezdolności do pracy,
 - przejścia na emeryturę z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego,
 - dobrowolnego zmniejszenia wymiaru czasu pracy lub
 - rozwiązania stosunku pracy z powodu naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

UDZIELANIE POMOCY PUBLICZNEJ NA ZATRUDNIENIE

- Pracownik jest uprawniony do nieprzerwanego zatrudnienia przez okres co najmniej odpowiadający minimalnemu okresowi czasu wynikającemu z odrębnych przepisów lub ze zbiorowych układów pracy – w przypadku pracownika w SNS, w BNS lub PN.
- Umowa o pracę może być rozwiązana jedynie w przypadku naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych.

SZKOLENIA – PODSTAWY PRAWNE

- PUP w realizowanych projektach korzystają wyłącznie z pomocy de minimis.
- PUP może udzielać pomocy na szkolenia osób bezrobotnych w ramach tzw. trójstronnych umów szkoleniowych wprost na podstawie ustawy o promocji zatrudnienia.
- Pozostali beneficjenci mogą korzystać z pomocy de minimis lub pomocy publicznej.
- Pozostali beneficjenci udzielają pomocy na podstawie rozporządzenia MiIR.

- Krajowe:
 - rozporządzenie MliR z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis oraz pomocy publicznej w ramach programów operacyjnych finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020.
- Wspólnotowe:
 - rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis,
 - rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu

DEFINICJA – PERSONEL PRZEDSIĘBIORSTWA

- Pracownik w rozumieniu Kodeksu pracy.
- Osoba świadcząca usługi na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło.
- Właściciela, pełniącego funkcje kierownicze
- Wspólnika, w tym partnera prowadzącego regularną działalność w przedsiębiorstwie i czerpiącego z niego korzyści finansowe.

UDZIELANIE POMOCY PUBLICZNEJ NA SZKOLENIA

- Wydatki kwalifikowane:
 - koszty zatrudnienia wykładowców poniesione za godziny, podczas których wykładowcy uczestniczą w szkoleniu;
 - koszty operacyjne wykładowców i uczestników szkolenia bezpośrednio związane z projektem szkoleniowym, takie jak koszty podróży, materiały bezpośrednio związane z projektem, amortyzacja narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby projektu szkoleniowego. koszty usług doradczych związanych z projektem szkoleniowym;
 - koszty personelu osób szkolonych i ogólne koszty pośrednie (koszty administracyjne, wynajem, koszty ogólne) poniesione za godziny, podczas których osoby szkolone biorą udział w szkoleniu.
- Do kosztów kwalifikowalnych nie zalicza się kosztów zakwaterowania, z wyjątkiem minimalnych niezbędnych kosztów zakwaterowania dla uczestników będących pracownikami niepełnosprawnymi.

UDZIELANIE POMOCY PUBLICZNEJ NA SZKOLENIA

- Wykluczenie: szkolenia obowiązkowe wynikające z przepisów prawa.
- Maksymalna intensywność – do 50% wydatków kwalifikowanych (maks. do 70% wydatków kwalifikowanych).
- Premie punktowe:
 - + 10 pp. w przypadku gdy beneficjentem jest średnie przedsiębiorstwo,
 - + 20 pp. w przypadku gdy beneficjentem jest małe przedsiębiorstwo,
 - + 10 pp. jeśli szkoleni są pracownicy znajdujący się w szczególnie niekorzystnej sytuacji lub osoby niepełnosprawne.

UDZIELANIE POMOCY DE MINIMIS NA SZKOLENIA

- Pokrycie kosztów uczestnictwa w szkoleniu przedsiębiorcy lub personelu przedsiębiorstwa delegowanego na szkolenie, zgodnie z zakresem określonym w art. 31 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014, z wyłączeniem szkoleń, których obowiązek przeprowadzenia wynika z przepisów prawa.
- Pokrycie kosztów doradztwa lub innych usług o charakterze doradczym lub szkoleniowym wspierających rozwój przedsiębiorcy.
- Maksymalna intensywność – do 100% wydatków kwalifikowanych

DEFINICJA – SZKOLENIE OBOWIĄZKOWE

- Przepisy wspólnotowe oraz krajowe nie definiują pojęcia szkolenia, którego obowiązek przeprowadzenia wynika z przepisów prawa.
- Zakaz udzielania pomocy na tego typu szkolenia wynika wprost z art. 31. rozporządzenia KE nr 651/2014.
- Obostrzenie zostało wprowadzone, ponieważ – zdaniem KE – szkolenia obowiązkowe nie spełniają efektu zachęty: przepisy zobowiązują przedsiębiorcę do ich przeprowadzenia.
- Finansowanie szkoleń obowiązkowych z wykorzystaniem środków publicznych jest – zdaniem KE – prostym zastępowaniem środków prywatnych przedsiębiorstwa środkami publicznymi, lub inaczej mówiąc oznacza subsydiowanie kosztów prowadzenia działalności gospodarczej beneficjenta przez uwolnienie go od kosztów, które powinien pokrywać samodzielnie, np.:
 - Decyzja KE 2008/878/WE z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie pomocy państwa, którą Niemcy zamierzają przyznać firmie DHL.
 - Decyzja KE z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie pomocy państwa C 23/07 (ex N 118/07) przewidzianej przez Zjednoczone Królestwo na rzecz spółki Vauxhall Motors Ltd.
 - Decyzja Komisji 2006/938/WE z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie pomocy państwa, jaką Belgia zamierza przyznać przedsiębiorstwu Ford Genk C 40/2005 (ex N 331/2005).

DEFINICJA – SZKOLENIE OBOWIĄZKOWE

- Decyzja KE 2008/878/WE z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie pomocy państwa, którą Niemcy zamierzają przyznać firmie DHL.
- KE zwróciła uwagę, że pomoc szkoleniowa może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem tylko wtedy, jeżeli nie jest bezpośrednio konieczna do prowadzenia działalności przez przedsiębiorcę.
- W decyzji podkreślono dwa elementy:
 - po pierwsze, przygotowanie zawodowe pracowników jest niezbędne do rozpoczęcia działalności centrum logistycznego, a
 - po drugie planowane działania szkoleniowe są w większości i tak wymagane na podstawie obowiązujących przepisów prawa.
- Szkolenia wymagane przepisami prawa dotyczyły zarówno zakresu bezpieczeństwa, technicznej obsługi samolotów, zdobycia uprawnień, jak i program kursów obejmujący naukę języka technicznego.
- Komisja zwróciła uwagę na różnice pomiędzy szkoleniem wymaganym przepisami prawa a szkoleniem, które nie jest co prawda obowiązkowe, ale zostałyby i tak przeprowadzone przez przedsiębiorcę.
- W odniesieniu do szkoleń z zakresu języka angielskiego, podstaw prawa pracy, komunikacji, prowadzenia rozmów, zarządzania zasobami ludzkimi, coachingu, zarządzania konfliktami, rozwijania umiejętności zespołów, prowadzenia rozmów kwalifikacyjnych oraz przedsiębiorczości – uznano, że stwarzają one możliwość awansu dla zatrudnionych pracowników, przyczyniając się do rozwijania ich kompetencji osobistych i społecznych.

DORADZTWO DLA MŚP – PODSTAWY PRAWNE

- Krajowe:
 - rozporządzenie MliR z dnia 2 lipca 2015 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis oraz pomocy publicznej w ramach programów operacyjnych finansowanych z Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020.
- Wspólnotowe:
 - rozporządzenie Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis,
 - rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.

UDZIELANIE POMOCY PUBLICZNEJ NA DORADZTWO DLA MSP

- Wydatki kwalifikowane:
 - pomoc publiczna na usługi doradcze może być udzielona na świadczenie usług przez doradców zewnętrznych, przy czym usługi te nie mogą mieć charakteru ciągłego ani okresowego, jak również nie mogą być związane ze zwykłymi kosztami operacyjnymi przedsiębiorcy, takimi jak usługi doradztwa podatkowego, regularne usługi prawnicze lub reklama.
- Maksymalna intensywność – do 50% wydatków kwalifikowanych.

UDZIELANIE POMOCY DE MINIMIS NA DORADZTWO DLA MSP

- Pokrycie kosztów doradztwa lub innych usług o charakterze doradczym lub szkoleniowym wspierających rozwój przedsiębiorcy.
- Maksymalna intensywność – do 100% wydatków kwalifikowanych.

Dziękuję za uwagę

Maciej Zaślona

www.rpo.slaskie.pl